

Demény Péter

Hópárduc

*Úgy haladok törékeny, szívós, szilaj testeden,
mint a hópárduc a sziklák között,
minden szenvedélyét óvatosságra váltova,
minden óvatosságát a szenvedélyében robbantva szét.*

*Szeretnék mindig melléd feküdni,
melletted magamhoz térni,
mindig próbára tenni odaadásodat,
mindig tudni, úgysem csalódhatok.*

*De csak hazugságok között lehetek őszinte,
gyávaságok között nyaktörően bátor,
boldogtalanságok között boldog,
hűségekkel hűtlen mindenkihez.*

*Odaláncolnának romlott szívemhez,
hogy mikor kibújok a hasadékból,
lopakodhassak feléd a tappancsaimon,
és reménykedjem, hátha most eltalál a vadász,
nem kell visszatérjek, nem kell itt maradnom,
lezuhanhatok végre,
halálban a helyem.*